

Οὐδὲν ὑπάρχει εὐκρινὲς τῆς εὐγενείας γνώρι-
σμά· μέγας ταρσγμός ἐνυπάρχει εἰς τὴν φύσιν
τῶν θνητῶν· διότι πρὸ μικροῦ μόλις εἶδον υἱὸν
γενναίου πατρός, ὄντα μηδὲν, χρηστά δὲ τεκνα
ἐκ κακῶν πατέρων, καὶ λιμὸν ἐν φρονήματι
πλουσίου ἀνδρός, μεγαλοφροσύνην δὲ ἐν σώματι
πένητος.

Ἀποκάμνουσιν ἐπὶ τέλους καὶ αἱ συμφοραὶ
τῶν βροτῶν καὶ τὰ πνεύματα τῶν ἀνέμων δὲν
ἔχουσι πάντοτε τὴν αὐτὴν δύναμιν· καὶ οἱ εὐ-
τυχοῦντες δὲν εἶναι μέχρι τέλους εὐτυχεῖς. Ἐ-
κεῖνος δὲ ὁ ἀνὴρ εἶναι ἄριστος, ὅστις πάντοτε
ἐλπίζει, τὸ δ' εἰς ἀπόγνωσιν καταντῶν, εἶναι
ἴδιον ἀνδρὸς κακοῦ.

ΕΓΓΡΙΠΙΑΝΣ.

Ἡ ἐλπίς ὁμοιάζει πρὸς τὸ Κυανοῦν τῶν Φλω-
ρίδων ὄρος· ἐκ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ κορυφῶν ὁ κυ-
νηγὸς διακρίνει τερπνοτάτην θάσιν, καὶ λησμονεῖ
τὰ βάραθρα ἅτινα τὸν διαχωρίζουσι ταύτης.

Αἱ τέχναι μᾶς πλησιάζουσιν εἰς τὴν θεότητα·
διότι μᾶς καθιστῶσιν ἱκανοὺς νὰ διακρίνωμεν
ἐντέλειαν ὑπερφυσικὴν, καὶ ἐνυπάρχουσαν μόνον
ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φαντασίᾳ.

Ἡ ζωὴ εἶναι χεῖμαρρος· ὁ χεῖμαρρος οὗτος,
ρέων, ἀφίνει ὀπισθεν αὐτοῦ αὐλακὰ, μᾶλλον ἢ
ἥτιτον βαθύν, ὃν ὁ χρόνος ἐπὶ τέλους ἐξαλείφει.

CHATEAUBRIAND

Ὁ ἀληθὴς ἔρως εἶναι φωτοβόλος ὡς ἡ ἡὼς καὶ
σιωπηλὸς ὡς ὁ τάφος.

Τὸ κενὸν τῆς καρδίας δὲν φράσσεται δι' ἐμ-
βυμάτων.

Ἡ ψυχὴ δὲν παραδίδεται εἰς τὴν ἀπελπισίαν
πρὶν ἢ ἐξαντλήσῃ πᾶν ὄνειροπόλημά.

Δεινὸν καὶ ἐπίφοβον εἶναι ὅταν ἡ γαλήνη τοῦ
ἀνθρώπου φθάσῃ τὴν ψυχρότητα τοῦ ἀγάλματος.

V. HUGO.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορίου ἔχουσι μυτηριῶδες
τι ἐνστικτον, δι' οὗ εὐκόλως δύνανται νὰ μαν-
τεύσῃσι τί ἐμπεριέχουσι τὰ βαλάντια ἡμῶν.

Ἡ ἀληθὴς ἐρώτια καρδία δὲν ἀπαλλάσσεται
εὐκόλως τῆς ζηλιτυπίας.

Ἡ μουσικὴ εἶναι εἰς τὸν ἔρωτα βοηθὸς ἰσχυ-
ρώτατος.

P. DE KOCK.

Στὴ δυστυχίᾳ φαίνονται ὅς' εἶναι πιστοὶ φίλοι.
Στὴν εὐτυχίᾳ μοναχοὶ σὲ τριγυρίζουν σκύλοι.

H. ZERVOΣ.

Ἦξερέτο πῶς τὰ λόγια τὰ γλυκὰ καὶ ἡ εὐγλωττία,
Κρύβουν κάποτε ἀπάτη, πλάνη καὶ ῥαδιουργία.

I. A. ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Περὶ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος τῶν Σινῶν.

Εἰς τρεῖς κυρίως περιόδους διαίρεται τὸ νο-
μισματικὸν σύστημα τῶν Σινῶν· ἡ πρώτη ἀπὸ
τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 220 μ. Χ.
ἡ δευτέρα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς
ἐλεύσεως τῆς δυναστείας τῶν Σούγκ, ἥτοι μέ-
χρι τοῦ 960 μ. Χ. ἡ δὲ τρίτη ἀπὸ τοῦ χρόνου
τούτου μέχρι τῆς σήμερον.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν δύο πρώτων
περιοδῶν, οἱ Σῖναι ἔκαμαν ὑπερβολικὴν χρῆσιν
τοῦ χαρτονομίσματος τὸ ὅποιον ἀνελόγει μὲ τὰ
ἡμέτερα χαρτονομίσματα. Ἡ συναλλαγματικὴ,
ἥτις τὰ μέγιστα εὐκολύνει τὰς ἐμπορικὰς ἐπι-
χειρήσεις, ἔλαβε τὴν χρῆσιν τῆς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς
τῆς πρώτης περιόδου. Δυστυχῶς ὅμως τὰ τε
χαρτονομίσματα καὶ αἱ συναλλαγματικαὶ κατὰ